

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้
สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัย จังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริม
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคน
พิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีสถานะภาพ
ต่างกัน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด
สกลนคร
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคน
พิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีขนาดของ
สถานศึกษาต่างกัน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยจังหวัดสกลนคร

4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร

5. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการในสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานการวิจัยของการวิจัยดังนี้

1. สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครอยู่ในระดับปานกลาง

2. สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีสถานะภาพต่างกัน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3. สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 18 คน ครูผู้สอนคนพิการ 71 คนและผู้ดูแลคนพิการ 376 คน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 465 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 18 คนโดยเลือกแบบเจาะจงครูผู้สอนคนพิการ จำนวน 48 คนและผู้ดูแลคนพิการ 144 คน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครรวมทั้งสิ้น 210 คน

1.2.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน ดังนี้

2.2.1.1 อำเภอที่มีครูผู้สอนคนพิการน้อยกว่า 3 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ อ.วาริชภูมิ ,อ.พังโคน ,อ.นิคมน้ำอูนอ.กุสุมาลย์ และ อ.อากาศอำนวยรวมทั้งสิ้น 5 อำเภอ

2.2.1.2 อำเภอที่มีครูผู้สอนคนพิการ 3 คนขึ้นไป กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย ได้แก่ อ.สว่างแดนดิน,อ.วานรนิวาส ,อ.บ้านม่วง ,อ.คำตากล้า อ.ส่องดาว ,อ.กุดบาก,อ.ภูพาน,อ.เมือง,อ.โพนนาแก้ว ,อ.โคกศรีสุพรรณ ,อ.พรรณานิคม อ.เต่างอยและเจริญศิลป์ รวมทั้งสิ้น 13 อำเภอ

1.2.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของผู้ดูแลคนพิการ โดยการสุ่มอย่างง่าย ทั้ง 18 อำเภอ อำเภอละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 144 คนการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่ม

2. เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้พิการ เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม
 3. ร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 4. นำร่างแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น
 5. นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา การใช้ถ้อยคำ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
 6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญไปนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง
 7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try – Out) กับครูผู้สอนคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการ โดยนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้
 - 7.1 หาอำนาจการจำแนก(Discrimination)โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรวมรายข้อกับคะแนนรวมรายด้าน (Item – Total correlation) ตามวิธีการของเพียร์สันโดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.23 ออกไปซึ่งค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามด้านสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ อยู่ระหว่าง .436–.751 ,ด้านปัญหาการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ อยู่ระหว่าง .534–.861 และด้านผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ อยู่ระหว่าง .562–.793
 - 7.2 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha – coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค(Cranach อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ2543, หน้า 12)ได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้านสภาพ เท่ากับ .933ค่าความเชื่อมั่นด้านปัญหา เท่ากับ .969 และความเชื่อมั่นด้านผลสำเร็จ เท่ากับ .956
 8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ดีแล้วไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริงก่อนนำไปจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
 1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร พร้อมด้วยแบบสอบถาม ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเป็นผู้ไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสอบถาม โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความถี่และค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบ ความเรียง

2. คัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ นำมาตรวจให้คะแนนเพื่อ พิจารณา วิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย/ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายของคะแนนดังต่อไปนี้ การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้ กำหนดการวัดระดับ สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของ คะแนน กำหนดไว้เป็น 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์ของการพิจารณาของ บุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 100)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับสภาพ/ปัญหา/ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาผู้พิการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับสภาพ/ปัญหา/ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาผู้พิการด้านอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับสภาพ/ปัญหา/ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาผู้พิการอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับสภาพ/ปัญหา/ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาผู้พิการอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับสภาพ/ปัญหา/ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาผู้พิการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. นำคะแนนที่ได้จากข้อ2 ไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่างๆโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป ซึ่งวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

4. การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการ สรุปความคิดเห็นตามข้อเสนอแนะ

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีสถิติพื้นฐานดังนี้
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cranach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 สมมติฐานข้อ 1 ใช้สถิติค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - 3.2 สมมติฐานข้อ 2,3 ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร พบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีต่อสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร พบว่าอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีต่อผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง
3. ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ที่มีต่อสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครโดย

ภาพรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่ม การเรียนรู้แบบโฮมสคูลและการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการจำแนกตามสถานภาพด้านตำแหน่ง ที่มีต่อสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 บบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ดูแลคนพิการ จำแนกตามขนาดสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ที่มีต่อสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ

6.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบพบกลุ่มครูผู้สอนคนพิการ ควรมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ที่ชัดเจนและเหมาะสมและต้องมีการสรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักศึกษาคคนพิการหลังจบเนื้อหาทุกครั้ง นอกจากนั้น ควรปรึกษาและวางแผนในการลงทะเบียนตลอดหลักสูตรร่วมกันและควรมีแผนการลงทะเบียนตลอดหลักสูตรที่ชัดเจน และครูผู้สอนควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการสอบวัดผลปลายภาคเรียน (Final) และ การสอบวัดผลระดับชาติ (N net)อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

6.2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบโฮมสคูล

ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการควรมีวางแผนในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการในรูปแบบครอบครัว(Home school) อย่างชัดเจนและสม่ำเสมอและนอกจากนั้นครูผู้สอนคนพิการควรมีการกระตุ้นให้คนพิการทดลองทำหรือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ

6.3 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งโฮมสคูล

ครูผู้สอนคนพิการควรวางแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการในรูปแบบกึ่งโฮมสคูล (Semi Home school) ที่ชัดเจนและสม่ำเสมอควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่บ้านนักศึกษาคนพิการ อย่างน้อย สัปดาห์ละ 9 ชั่วโมงและครูต้องจัดทำแผนการสอนในรูปแบบบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับนักศึกษาคนพิการ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สำรวจด้วยตนเอง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยด้าน สภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ทั้ง 18 อำเภอ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้มาจากสถานศึกษาแต่ละที่มีสภาพบรรยากาศและความพร้อมในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการที่คล้ายกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550: บทคัดย่อ) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและด้านบุคลากรมีการสร้างความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนมากที่สุด 93 131 วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ : ปี ที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม 2558 – มิถุนายน 2558 เพื่อสร้างความตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องจากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปผลได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ต้องได้รับการประเมินและคัดแยกที่เหมาะสมและถูกต้องจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่สอดคล้องกับกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ individuals with disabilities education act IDEA ซึ่งถือเป็นกฎหมายสาธารณะ (Public Law) และกฎหมายแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Law) ที่ทุกรัฐต้องยึดและปฏิบัติตามได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในเรื่องของการประเมินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และเด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ เพื่อจะได้พิจารณาตัดสินใจได้ว่าเด็กคนใดสมควรได้รับการศึกษาพิเศษและความช่วยเหลืออื่นๆ ที่สอดคล้องกับประเภทความบกพร่องของตน (Overton, 2003)

จากการเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่มีสถานภาพด้านตำแหน่งแตกต่างกันเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละสถานที่มีวิสัยทัศน์ในการจัดการบริหารงานด้าน ด้านครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของครูผู้สอนคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ นามสว่าง (2558)พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ และประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาพิเศษ ไม่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณ ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กและไม่สนับสนุนให้ ครูเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษดังนั้นผู้บริหารต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารกำหนดทิศทางหรือกรอบสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ จัดหาครูผู้ช่วย อบรมบุคลากรและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอนอกจากนี้ในการนิเทศ ติดตามแนะนำ การจัดการเรียนการสอนเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและมีการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่มีสถานศึกษาในการปฏิบัติงานต่างกัน เพราะ สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และความพร้อมของทรัพยากร ทางการศึกษา เช่น คนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจน ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานที่แตกต่างกันจึงทำให้มีสภาพ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สมพร หวานเสรีจ (2544 :22) ที่ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ สภาพการจัดการศึกษาเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสรุปได้ ดังนี้บทบาทของผู้ บริหารผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียน ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการจัดการเรียนรู้ร่วมต้องสนับสนุนจัดให้มีการเรียนร่วมในสถาน ศึกษาโดยร่วมมือกับบุคลากรและผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลในชุมชนที่ให้ความสนใจเด็กพิการ ต้องวางแผนจัดระเบียบวาระการประชุม กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน และเห็นความสำคัญในบทบาทของผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการให้เท่าเทียมกันทุกคน และจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจาก หลายสาขาในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตารางต่างๆ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และเทคนิคการช่วยเหลือเด็ก ตลอดจนการจัดขนาดของห้องเรียนให้เหมาะสม จัดหาครูผู้ช่วย อบรมบุคลากรและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการเป็นผู้เชี่ยวชาญเท่าที่โอกาสจะอำนวย

และสนับสนุนให้ครูที่สอนเด็กทั่วไปในห้องเรียนได้มีความรู้ ความสามารถ ในการสอนแบบต่างๆ และจัดตารางในการปรึกษาหารือแก้ปัญหาาร่วมกันกับครูการศึกษาพิเศษ ส่วนการให้ความร่วมมือของผู้บริหารในการร่วมวางแผนการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. ผลการวิจัยด้าน ปัญหาการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเพราะ บุคลากร คือครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ มีจำนวนค่อนข้างน้อย ไม่พอดต่อจำนวนนักศึกษาและมีความรู้ทักษะยังไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะในการรับบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ครูผู้สอนคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามจังหวัดสกลนครทั้ง 18 อำเภอ ไม่ได้จบเอกการศึกษาพิเศษ โดยตรงกับหน้าที่ปฏิบัติการสอนคนพิการนอกจากนี้ยังเอื้อต่อพระราชบัญญัติการศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานประกอบวิชาชีพครู ยังไม่ได้บังคับใช้กับครูผู้สอนคนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัตน์ วิทยานุกวัฒน์ (2545:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ปัญหาในด้านบุคลากร คือ ครูส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิหรือไม่ผ่านการอบรมเรื่องการศึกษาพิเศษด้านแผนการสอนและโครงการสอน ครูไม่เข้าใจการจัดทำแผนการสอนและโครงการสอนครูมีภาระงานมากแนวทางพัฒนา ควรจัดการอบรม ประชุมชี้แจง จัดหาเอกสารให้กับครูศึกษาจนปฏิบัติได้จริง ควรนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานของครูอย่างสม่ำเสมอและลดภาระงานพิเศษของครูปัญหาด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมีแพทย์เฉพาะทางรับรองปัญหาครุขาดทักษะในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการจัดทำสื่อที่เหมาะสม และปัญหาครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิต่างการศึกษาพิเศษ

จากการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่มีสถานภาพด้านตำแหน่งแตกต่างกันเพราะว่า ครูผู้สอนคนพิการและบุคคลที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ ทักษะในเรื่องเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ที่ชัดเจนจึงไม่สามารถจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการได้เต็มศักยภาพ และได้รับการพัฒนาไม่ทั่วถึง นอกจากนั้นควรครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ มีจำนวนไม่พอดต่อจำนวนนักศึกษาและมีความรู้ทักษะยังไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะในการรับบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ครูผู้สอนคนพิการ สังกัดสำนักงาน

ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมสกุล ศรีสวัสดิ์. (2546:บทคัดย่อ) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่พบในการปฏิบัติงานด้านวิชาการคือ ครูขาดแคลนและต้องทำหน้าที่หลายด้านด้านบุคลากร ครูไม่เพียงพอ ด้านงบประมาณคืองบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ ด้านบริหารทั่วไป คือขาดการประชาสัมพันธ์และประสานงานกับชุมชนคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550 :บทคัดย่อ) กล่าวว่า โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและด้านบุคลากรมีการสร้างความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนร่วมแก่บุคลากรในโรงเรียนมากที่สุดเพื่อสร้างความตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องจากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปผลได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องได้รับการประเมินและคัดแยกที่เหมาะสม และถูกต้องจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่สอดคล้องกับกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ individuals with disabilities education act IDEA ซึ่งถือเป็นกฎหมายสาธารณะ(Public Law) และกฎหมายแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Law) ที่ทุกรัฐต้องยึดและปฏิบัติตามได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในเรื่องของการประเมินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ เพื่อจะได้พิจารณาตัดสินใจได้ว่าเด็กคนใดสมควรได้รับการศึกษาพิเศษและความช่วยเหลืออื่นๆ ที่สอดคล้องกับประเภทความบกพร่องของตน (Overton, 2003) และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2546:12) ที่กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือบุคลากรครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดความรู้ ทักษะในเรื่องเทคนิควิธีการสอนการพัฒนาเด็กแต่ละประเภททำให้ไม่สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มศักยภาพ ได้รับการพัฒนาไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่องทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือและพัฒนาเด็กได้เท่าที่ควร อีกทั้งครูผู้สอนมีภาระมาก และขาดความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนทำให้ไม่สามารถพัฒนาเด็กได้ เต็มศักยภาพ ดังนั้น ควรมีจัดระบบการศึกษาเกี่ยวกับเด็กพิเศษให้ชัดเจน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทุกคนในโรงเรียนเข้ารับการอบรมสัมมนา ทางการศึกษาพิเศษ รวมทั้งมีความรู้ มีทักษะมีเทคนิคและวิธีการการจัดกิจกรรมสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ อีกทั้งมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านการวัดและประเมินผล นำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องจึงมีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3. ผลการวิจัยด้าน ผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมอยู่

ในระดับปานกลางเพราะในการรับบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ครูผู้สอนคนพิการ สังกัด การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสกลนคร ทั้ง 18 อำเภอ ไม่ได้จบ เอกการศึกษาพิเศษโดยตรง จึงทำให้ครูผู้สอนคนพิการยังขาดการวางแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ชัดเจน และยังขาดเอกสารในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น สื่อ นวัตกรรมทาง การศึกษาและครูยังขาดการสรุปผลการเรียนรู้ร่วมกันกับนักศึกษาคนพิการ และยังขาด หลักสูตรที่แน่ชัดในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพญพร เสระทอง (2550) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้ ของคนพิการ โดยใช้รูปแบบการการใช้เกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งกรณีเป็นเพศชายที่ มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ผลการศึกษาพบว่าหลังการใช้เกมส์เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ การบวก การลบเลข การแก้โจทย์ปัญหาการ บวก ลบ ของรักเรียนคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

จากการเปรียบเทียบผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่มีสถานภาพด้านตำแหน่งไม่ แตกต่างกันเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ยังใช้ หลักสูตรการศึกษานอกระบบและการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งหลักสูตรนี้ไม่เหมาะ กับการศึกษาสำหรับคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศริน ช่างสลัก (2549) การจัดการเรียนรู้โดยการทำให้โครงการ สำหรับครูการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครพนม มีประโยชน์โดยสร้างความรู้ความเข้าใจ ทำให้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการทำให้ โครงการได้ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาในการจัดทำโครงการได้ เป็นการสร้าง เจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน สามารถวัดผลงานของผู้เรียนได้ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาตนเองและครอบครัวได้ไม่แตกต่างกันและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับ คนพิการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่มีขนาด สถานศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคนพิการและผู้ดูแล คนพิการ แต่ละสถานศึกษา มีการนำเอาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับ คนพิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลาง ฉะนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละสถานศึกษา มีการ บริหารจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของแต่ละสถานศึกษาไม่เหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง

กับ ทนชัย อินทราชัย (2542 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวถึงเรื่องอาคารและสิ่งแวดล้อมว่าส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งอำนาจความสะดวกแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ และ สมศักดิ์ โสธาวร (2543 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวถึงข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ด้านอาคารสถานที่ว่า ควรปรับปรุงอาคารสถานที่ที่อยู่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมให้มีห้องน้ำ ห้องสุขาอยู่ใกล้กับห้องเรียนและสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 12) ที่กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ บุคลากร ครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดความรู้ ทักษะในเรื่องเทคนิค วิธีการสอนการพัฒนาเด็กแต่ละประเภททำให้ไม่สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มศักยภาพได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้เท่าที่ควร อีกทั้งครูผู้สอนมีภาระกิจมาก และขาดความร่วมมือจาก ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนทำให้ไม่สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มศักยภาพ ดังนั้นควรมีจัดระบบการศึกษาเกี่ยวกับเด็กพิเศษให้ชัดเจนโดยการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทุกคนในโรงเรียนเข้ารับการอบรมสัมมนา ทางการศึกษาพิเศษ รวมทั้งมีความรู้ มีทักษะมีเทคนิคและวิธีการจัดการกิจกรรมสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ อีกทั้งมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านการวัดและประเมินผลนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ผลการวิจัยพบว่า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพ ปัญหาและผลสำเร็จการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสกลนคร ดังนี้

- 1.1 ควรให้มีการส่งเสริมและปรับปรุงและแก้ไขด้านสภาพทั่วไปในการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการให้มากขึ้น
- 1.2 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนคนพิการได้ตระหนักต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบและมีบทบาทให้มากขึ้น
- 1.3 ควรพัฒนาให้มีผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการ วิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการของแต่ละอำเภอ อย่างสม่ำเสมอ

2.2 ควรมีการพัฒนาครูผู้สอนคนพิการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร